

tweede er naast . . . en toen zette hij heel voorzichtig het balletje dons op den grond. Als een bliksemstraal schiet het nu zeker door het kleine brein, dat hij niet meer „dood-lag”, zeer verwonderd keek hij even rond . . . en rende weg met z'n komische haast en zoo 'n grenzenlooze verbazing in al zijn beweginkjes, dat wij alle 3 schaterden! — O. Wee, ben jij Klumbumbus? zei mijn man nog lachend: dan ben ik ontdekt . . .

Jaren later zat ik in de woonkamer — 't was weer doodstil, onder schooltijd, maar de kleine baas was groot geworden en studeerde wanneer het hem behaagde. Op eens begint de klok te luiden: de ijverige student keek op uit zijn corpus juris en zei: Wil je wel gelooven Ma, dat ik nog altijd bij een begrafenis aan die Grutto en aan Columbus denk? en we lachten hartelijk om die dwaze associatie.

A. P. S.

Laat blatende snip. — 22 Oct. j.l. hoorde en zag ik boven de Schoterlandsche Poel bij Hoornsterzwaag (Fr.) een blatende snip. Het was één van een groote troep trekkers ($\pm$ 60) die na opgejaagd te zijn, nog boven de poel rondvlogen. In het broedseizoen is dit geluid in deze streken zeer gewoon, maar nu had ik het niet meer verwacht. De meeste boeken geven wel op dat de snip ook buiten de broedtijd nog wel eens blaas en persoonlijk hoorde ik het nog bij Langweer 18 Juli 1920, maar dit is toch wel heel laat.

Het is of liever was daar een interessante streek, en nog broedt er geregeld de velduil en korhoenders en ook roodborsttapuiten zelfs zeer veel, maar een groote heidebrand en vooral de ontginningen van de laatste 3 jaar (hier heerschte steeds groote werkeloosheid) hebben veel moois voor altijd verloren doen gaan.

Leeuwarden.

H. H. BUISMAN.

Posthorentjes en Kuifleeuweriken — De groote perken met Buddleya's in de Apollolaan hier in het „Nieuwe Zuiden” van Amsterdam hebben de geheele nazomer enorm druk bezoek van vlinders gehad. Het meest natuurlijk kleine vossen en atalanta's, soms drie, vier op één bloemtros, nogal weinig dagpauwoogen, maar opvallend veel distelvlinders. Verscheidene malen zag ik er ook een posthorentje bij, telkens het gele posthorentje *Colias hyale*. Aan de andere kant van de stad is deze soort ook van de zomer gevangen. In de IJpolders is een sedert vele jaren bekende vindplaats van deze posthorentjes geweest. Van andere liefhebbers hoor ik, dat ze dit jaar daar ook *C. edusa* gevangen hebben. In elk geval schijnt de afgelopen zomer een merkwaardige invasie van Distelvlinders en Posthorentjes in onze streken te hebben gebracht.

Nu de bebouwing van de met zand opgehoogde terreinen zoo snel opschiet, worden de kuifleeuweriken, die dat terrein meteen hadden in gebruik genomen, alweer verdrongen. Toch zijn er enkele de geheele zomer te hooren en te zien geweest op de stukjes grasland, ook op die, waar aan alle hoeken de heimachines al aan het dreunen waren. Ze moeten er vast wel gebroed hebben ook. Bij geruchte hoorde ik van een kuifleeuweriken-nest in het grint op een dak in het nieuwe Amsterdam-West. Nu met October zijn er opeens veel meer kuifleeuweriken en die zijn nog veel minder schuw dan onze overzomerende. Ze loopen in groepjes van drie of vier over de straat vlak voor de auto's langs. J. Hs.

Bonte Kraai. — Vanmorgen was onze kraai terug; we bedoelen een paar bonte kraaien, die elk jaar verschijnen, ik zag er nu maar één. Onze buurman, een slager was een groot dierenvriend en 's morgens verschenen tal van honden en vogels geregeld, kregen een stukje vleesch of been en vertrokken. In den winter kwamen vischdiefjes, meeuwen en bonte kraaien ook geregeld. Deze twee gedragen zich anders dan de rest, ze strijken bij hun komst op een bepaalde schoorsteenkap neer en kijken naar den slagerswinkel. Dan vliegen ze op de straat en loopen naar het midden, terwijl ze steeds naar bedoelden winkel kijken. Nu woont er een andere slager in, die minder goed over „die arme baisten” denkt en dus zal het wel de laatste maal zijn, dat onze kraai verschijnt. Ik vindt dit een mooi staaltje van het geheugen van zoo'n vogel. Anders zijn hier nog geen bonte kraaien te zien, misschien op het land wel.

D. DE JONG.

Herfstzang. — Indien het verschijnsel ongewoon genoeg is om vermeld te worden, wilt U wellicht in D. L. N. mededeelen, dat de zanglijster in den Amsterdamschen Hortus op 7, 9 en 11 November 's morgens zijn hoogste lied uitgalmde.

Amsterdam.

M. PINKHOF.